

Z notesu pana ředitele

Koukám na záložku v ředitelském notesu a nevěřicně kroutím hlavou – je přesně v polovině. Poločas. To jsme těch pět měsíců uhráli nějak moc rychle. Ale není se čemu divit. Vždyť všechny byly plné zajímavých představení a koncertů, za kterými je schovaný pořádný kus práce vás žáků a vašich učitelů. A všechna vaše vysvědčení, která mi před rozděním prošla rukama, mě o tom svými krásnými známkami utvrzují. A naštěstí jsem nemusel vytáhnout ani žádnou žlutou natož červenou kartu. Ale jsme teprve v poločase a ještě jeden, stejně dlouhý kus školního roku je před námi.

V závěru prvního měsíce druhého pololetí se s žáky z dramaťáku, Jarkou Holasovou a Milošem Dvořáčkem vypravíme do slovenských **Topolčan** na naši partnerskou ZUŠku. A ještě před tím Vás všechny srdečně pozvu na tradiční **Koncert učitelů a jejich přátel** do divadla v Jaroměři. Koná se 19. února v 19 hodin.

Tak s chutí nástup. Po krátké pololetní přestávce náš „mančaft“ vyběhá do druhého poločasu. Máme přes tři sta padesát hráčů a věřím, že po tak poctivě rozehrané první polovině vyhráváme všichni. Tak s chutí do toho. DO TOHO!

Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo – Bude – Nebude

Adventní zdobení perníčků a dobrá pizza k tomu (prosincové ohlédnutí)

Dne 8. prosince 2012 jsme se sešli u paní učitelky Kovářové doma, ale necvičili jsme na housle, zdobili jsme perníčky a pekli moc dobrou pizzu. Sešlo se nás tam sedm dětí, z toho tři kluci. Při zdobení perníčků to tam bylo jak na trhu. Všichni mluvili, jaký zrovna perníček dělají, ale největší výkřik byl, když někdo našel houslový klíč nebo housle. Když jsme dozdobili perníčky, sklídili jsme stůl a začali chystat ingredience na pizzu.

Nejvíce, co mě na vaření pobavilo, bylo, že když jsem krájel druhou půlku cibule, rozbřečel jsem se, takže se holky začaly smát, ale když přišla řada na ně, hned na začátku je přešel smích a začaly brečet. Po obědě jsem odjel domů, ale podle doslechu tam byl docela slušný randál. Část šla ven a zmáchala se tak, že už musela jít dovnitř a někteří zůstali až do 16 hodin a hráli stolní hry. Všichni odešli spokojeni a doufáme, že se příští rok sejdem znovu.

Mar - fusch

zdobení perníčků pro návštěvníky Vánočního koncertu

Leden ve škole proběhl tradičně, ve znamení třídních koncertů, ale i přípravy na soutěže ZUŠ a těšení se na Masopust.

Letošní soutěž vyhlášená pro ZUŠ Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR je pro hudební obor: hra na akordeon (sólová, komorní, souborová a orchestrální hra), hra na elektronické klávesové nástroje, komorní hra s převahou dechových nástrojů, komorní hra s převahou smyčcových nástrojů, skladatelská soutěž a pro literárně-dramatický obor, přesněji pro soubory LDO. Přípravy pro okresní a krajská kola jsou v plném proudu, tedy našim želízům v ohni přejeme štěstí a „Zlomte vaz“!

Jé

Nejstarší dramataci na Dílně o přednesu a s přednesem

Hradecký Impuls má pro divadelní zájemce každoročně přichystanou škálu různorodých seminářů. Od dramaturgicko-režijního k Základním divadelním principům, od Přednesu k Hlasové výchově, Masce a k Divadlu tváří v tvář.... Poctivě se dalšího „mimožuškového vzdělávání“ účastníme, je to setkávání se s úžasnými lidmi v pozici lektorů a s kamarády z celého kraje na místě frekventantů. A právě přednesového semináře s Emou Zámečnickovou jsme se zúčastnili 12. ledna. Od samého rána, kdy až po podvečer jsme se

zabývali vybranými texty, kterými bychom se možná chtěli někdy někde prezentovat. Většina nejspíše na blížící se přehlídce uměleckého přednesu Wolkrův Prostějov. O textech jsme si povídali, zkoumali jsme, co všechno by se s nimi dalo udělat a zároveň jsme se s novými i starými kamarády moc dobře bavili. K tomu všemu jsme se mohli celý den ládovat skvělou bábovkou, kterou nám upekla k snídani Jarka. Kdyby byl takový každý den!

TzjvK

zprava: K. Prášilová, E. Valášková, M. Němečková a P. Hrudka

MASOPUST

v Jaroměři vypukne v pátek 8. února 2013 už přípravami v ZUŠce okolo 12:30. Pokud jsi tak ještě neučinil(a), a chceš se průvodu zúčastnit, HNED se přihlas u paní učitelky Markéty Kočí v hudební nauce nebo u Jarky Holasové v dramatu! Oblečení by mělo být v staročeském stylu - rozuměj: šátky, plědy, kabáty, klobouky (něco málo lze zapůjčit v dramatu)...nezapomeň hudební nástroj, který by „přežil“ venkovní počasí nebo si vezmi vařečky či pokličky jako nástroje „bicí“.

Jé

z loňského Masopustního průvodu v Jaroměři

Kuba a Mášenka

Byl jednou jeden malý kluk, který se jmenoval Kuba. I když byl ještě malý, byl neuvěřitelně čilý, veselý a neposedný. Bydlel s maminkou a tatínkem na kraji malé vesničky. Byla jednou jedna malá medvědice, která se jmenovala Mášenka. I když byla ještě malá, byla neuvěřitelně chytrá, zvědavá a neposedná. Bydlela s mámou medvědicí a tátou medvědem uprostřed lesa. A tak se jednou stalo, že se ti dva potkali. Kuba se samozřejmě dost lekl, ale potom zjistil, že Mášenka je medvědice krotká. Začali se tedy spolu kamarádit. Za pár let, když byl z Kuby velký kluk a z Mášenky velká medvědice, Kuba povídá: „Dnes je ve vesnici Masopust. To bys měla vidět, Mášo, je to barevný průvod, co prochází vesnicí, všichni se smějí a je to moc hezké. Jestli chceš, můžeš se jít se mnou podívat.“ Mášenka chtěla moc a tak se spolu vydali do vesnice. Masopustní průvod byl v nejlepším, a když si lidé všimli Kuby a Mášenky, začali volat: „Hele, Kuba přivedl medvěda! Vypadá skoro jako pravý. Medvěde, tancuj!“ Mášenka byla ráda, že si ji lidé prohlížejí a začala s Kubou tančit mazurku. Postupně si s Mášou zatancovali všichni a nikdo nepoznal, že tancoval s opravdovým medvědem. „To jsme si to užili, Mášo, za rok půjdeme zas.“ řekl Kuba.

A tak se stalo, že na žádném Masopustu nesmí chybět medvěďák a jeho medvěd, co tančí mazurku.

BobuLe

Velevážené občanky a občané jaroměřští,

s radostí Vám oznamujeme, že pro Vás všechny opět Masopustní průvod připravujeme! V pátek 8. února 2013 se maškary a muzikanti po 13. hodině od Základní umělecké školy F. A. Šporka směrem k městskému rynku budou ubírat, na Městském úřadě o Povolení a Feruli budou žádati a potom svými taškařicemi Vás budou chtít pobavit. V mnoha krámcích se zastaví, pro radost zahrají a zazpívají. Hospodyně, opakujte mazurku, ať si s naším medvědem zatancovat můžete a hospodáři, drobné groše si strádejte, abyste klibnu nebo jiná zvířata od nás koupiti mohli. Výtěžek z masopustního koledování v sobotu 9. února 2013 dopoledne v Domově sv. Josefa v Žirči předáme, kde místní klienty masopustním „rejděním“ rozveselit hodláme.

Uvidíte-li průvod maškar, prosím, věnujte i malý obnos na pomoc lidem, kteří nemají to štěstí a chybí jim zdraví. Nové rehabilitační zařízení pro ně zakoupeno bude! Děkujeme.

Akci podporují:

Pekárna Johnova, Josefov; Řeznictví Uhlíř, Jaroměř; Pekárny a cukrárny Náchod, a.s. a pan Stanislav Rudolfský, který pro letošní rok chystá stánky s občerstvením na náměstí ČSA. Děkujeme!

„My jsme se k vám přišli ptáti, smíme-li tu zazpívati, my jsme se k vám přišli ptát, smíme-li tu zazpívat?“

My jsme se k vám přišli ptáti, smíme-li tu tancovati,
My jsme se k vám přišli ptát, smíme-li tu tancovat?
My jsme se k vám přišli ptáti, smíme-li tu zadupati,
My jsme se k vám přišli ptát, smíme-li tu zadupat?“

Tříkrálová sbírka

Tři králové ze ZUŠky byli koledovat v sobotu 5. ledna 2013 na Zavadilce, už ve svém tradičním rajónu... a bylo to koledování velmi úspěšné:

„Trojice ve složení **Monika Němečková, Kateřina Prášilová a Barbora Maksymovová** vykoledovala pro Domov sv. Josefa v Žirči rekordní částku **4658,-Kč!**

Celkem se vybralo **125.888,- Kč, 4 eura, 9 pencí, 1 pound**. Všem, kdo přispěli do letošní Tříkrálové sbírky do zapečetěných pokladniček České katolické charity, patří velký dík! Stejně jako všem těm dobrovolníkům, kteří opravdu nezištně věnují svůj čas, energii a hlasivky na potřebné věci těm, kterým dnešní společnost na různých příliž neustlala. Jsou to nemocní roztroušenou sklerózou v prvním a stále jediném zařízení v ČR v Domově sv. Josefa v Žirči, kam poputuje 65% výtěžku sbírky, 15% bude použito na projekty diecézních charit, 10% směřuje na humanitární pomoc a rozvojovou spolupráci, 5% výtěžku bude rozděleno na projekty charity ČR a z 5% bude pokryta režie sbírky. Největší dobrovolnickou akcí pořádala Charita ČR celostátně již potřinácté. V roce loňském se díky štědrým dárcům vybrala rekordní částka přes 75 milionů korun. Domov sv. Josefa plánuje prostředky získané z letošní sbírky věnovat na nový výtah pro klienty na sociálním oddělení.“

Jitka Holcová, fundraising a PR, Domov sv. Josefa

Miss panenka s Českým rozhlasem Hradec Králové

Do osmého ročníku charitativní akce Miss panenka se přihlásilo 38 škol. Jejich seznam najdete na stránkách www.misspanenka.cz, stejně i inspiraci pro šití té vaší panenky. Hotové panenky noste do kanceláře ZUŠky opatřené vaším jménem a příjmením do pátku **28. března 2013**. Následující týden potom tým výtvarníků pod vedením paní učitelky Sary Semerákové určí vítěznou panenku, která bude naši školu reprezentovat v soutěži ČRo HK, ale i ostatní panenky budou UNICEF předány a nabízeny k adopci. Galadopoledne se bude konat v pátek **31. května 2013 v 10.00 hodin v Kongresovém centru Aldis v Hradci Králové**. Všechny zúčastněné školy budou pozvány a všem účastníkům budou předány diplomy jako poděkování za jejich snahu.

Loňské účastnice soutěže a autorku tří panenek, Barbory Maksymovové jsem se zeptala:

Zúčastnila ses minulého ročníku šití panenek pro Unicef ... tvoje byly tři... jaké to je vědět, že jsi zachránila život nebo životy dětí?

„Už jenom to, že jsme je s mamkou šily, bylo proto, abychom mohly alespoň nějak pomoci a zachránit život jiným. Je to velmi hezký pocit. Když si představím, že jsem udělala něco, co mě těšilo dělat a vlastně je to úplná maličkost, protože s mamkou šijeme častěji a bude to těšit děti a zachrání jim to život. Teď si říkám, že něco malého dokáže velké věci. Je to moc hezký pocit.“

Vezměte, prosím, Bářinu odpověď jako motivaci, proč se do šití pustit. Předepsaný stříh najdete v příloze, na druhé straně měsíčního plakátu akcí (musíte si ho zvětšit alespoň na 30 cm). Přeji vám originální nápady a hodně radosti při společném tvoření!

Jé

Představujeme...

Kytarový Betlém Matyáše Brauna a Miloše Dvořáčka

Zeptala jsem se při čtvrtěční zkoušce pana učitele Miloše Dvořáčka:

Co můžeš říct o kytarovém orchestru, který se už teď jmenuje Braunův Betlém?

No podívej se na ty postavičky (*ukazuje na jednotlivé členy orchestru*)...jestli jste viděli Betlém s darovníky, po krkonošsku darouníky, každý je svůj, každý je osobnost, každý má jiná přání, jiný styl, prostě je jiného ražení...a mě napadlo, že je to stejné jako postavičky v Betlému...že by to mohl být Kytarový Betlém Matyáše Brauna.

Ty jsi v Betlémě za jakou postavu? Já jsem jeden z nich, to vůbec neřešíme...my jsme kapela, oni beze mě a já bez nich, to nejde...nemůžeme si „plácát“ každý na svém písíčku, já je mám hrozně rád. **Jak dlouho společně fungujete?** No, co jsem na škole (*od prosince 2007, pozn. redakce*)...ze staré party moc členů neodešlo.

Byli jsme si souzení, já a parta těchto šikovných lidiček.

Co máte v nejbližší době v plánu? Byli jsme pozváni jako hlavní host na Múzování (*pololetní kulturní akce na zdejšímu gymnáziu, pozn. redakce*), polovina z kapely jsou gympláci, tak na tom makáme. Budeme hrát takový náš standartní repertoár, zkusíme takový střední proud...

Miloš Dvořáček a Kytarový orchestr v loňském roce v Dubenci

Zeptala jsem se členů KBMB (Kytarového Betléma Matyáše Brauna), když si Miloš Dvořáček odskočil do kabinetu: Jaký je pan učitel?

Je s ním legrace...Je hodně hyperaktivní...Je s ním sranda...Je to taky řidič...Zve nás na čokoládu...A na soustředění přiveze vždycky koláče...**Peče?** Koupí je, ale říká, že peče...

Orchestr je jedna úžasná parta, která by bez Miloše nemohla vůbec fungovat. Je to nejúžasnější chlap, kterého jsem kdy potkal. Nikdy jsem nepotkal lepšího člověka, opravdu, ze srdíčka...Nikdy jsem ho nezažil našťavaného nebo že by odmítnul pomoc nebo tak...je to nejsuprovější chlap v mém životě...

M. Dvořáček (*vracející se*): Tak pojd'te děckááá! (*a míří ke školnímu automatu na kávu a čokoládu*)

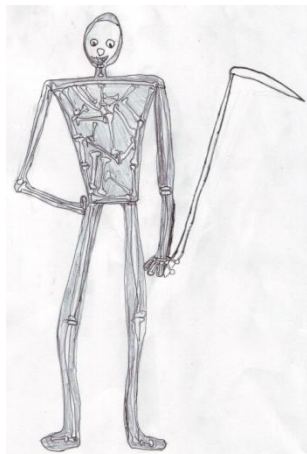
Tak at' vám to všem v Betlémě funguje, jak se patří!

Jé

Matyáš Bernard Braun (1684 - 1738) byl rakouský sochař a řezbář působící převážně v Čechách. Je zařazován mezi nejvýznamnější představitele českého vrcholně barokního sochařství. Jeho význačným mecenášem byl hrabě František Antonín Špork, pro něhož vytvořil nejen proslulé skulptury Ctností a Neřestí před Hospitem v Kuksu, ale také plastiky v okolí a v přilehlém přírodním areálu zvaném Betlém. (*zdroj Wikipedie*)

M. B. Braun na jaroměřském náměstí akademického sochaře Vladimíra Preclíka

Poutník

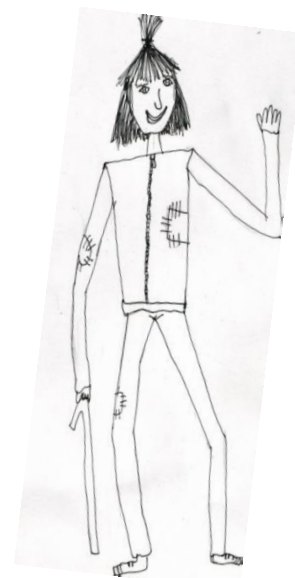
Luky Pelc

Dvacet frází

Tři slova

Devět slabik

Prostorné prostranství prosvítá
Přímé paprsky prohřívají
Paralelní přání probíhá
Poetický příměr poslouží
Proudy požitekářských procesů
Pohroužený poutník přiznává
Přijímající postoj probouzí
Perspektivní přístup pozbývá
Pokouká, posedí, poleží
(s) potulnými ptáky poletí
Projektivní pole prozkoumá
Pozvolným průsmekem proniká
Paví pravdy pestrobarevné
Paralyzující poznání
Pikantní příkoří prožívá
Potenciál ponaučení
Podvědomý přetlak promlouvá
Pozdní příliv porozumění
Prolnutí přátelství prospívá
Prázdné písně popíek přináší...

Přišel jsem... Zdeněk Borecký

Zdeňka Boreckého, úspěšného absolventa naší školy, studenta Konzervatoře Jaroslava Ježka, jsem zastihla před zkouškou Big Bandu hraběte Šporka v koncertním sále školy, kdy se ladilo a chystalo, takže jsme se skoro vůbec neslyšeli, ale snad mám pro vás to podstatné... Zdeněk od začátku ledna vyučuje u nás ve škole bicí nástroje, po odchodu pana učitele Daniela Vítka.

Pamatuješ si, když jsi poprvé přišel do ZUŠky?

No, to je dávno...asi tak ve třetí třídě na základní škole. **A s jakým nástrojem!** To byla zobcová flétna. **Chtěl jsi sám nebo jsi byl doveden?** Já strašně chtěl, chtěl jsem hrát na trombón. Líbilo se mi, jak se za něj tahá... **Jak se stalo, že jsi znal ve třetí třídě snížcový trombón?**

Táta je milovníkem hudby, hodně ji poslouchá...viděl jsem ho (trombón snížcový) a chtěl na něj hrát. Nejdříve jsem musel na zobcovou flétnu a potom mi dali trombón s mechanikou (s klapkami) a já pořád nebyl spokojený... až jsem se potom konečně dostal k tomu, na který jsem chtěl hrát. A přibral jsem si k tomu ještě bicí.

A potom na gymnáziu mě napadla konzervatoř, že mě to vlastně tak baví.

Dnes studuji Konzervatoř Jaroslava Ježka a k tomu ještě dálkově pedagogickou fakultu. **Takže ideální kombinace na pozici učitele...**

Jak se stalo, že učíš na naší ZUŠce bicí? To mě jednou pan ředitel zavolal, jestli bych nemohl...a já mohl a taky chtěl, tak jsem tady. **Jaké to je z druhé strany barikády?**

Líbí se mi to, moc. **Přeji úspěch na všech tvých školách!**

Jé

viděli jsme...

...Kytarový Betlém Matyáše Brauna o přestávce.

...zvítězili jsme !

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

Vymyslete krátký a výstižný text do bublin, své nápady vhaďte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí do 20. února 2013 (uzávěrka březnového čísla). Těšíme se!

Věřte, nevěřte, takhle si poradili dva „domácí mazlíčci“ Hanky Hruškové s jejím zápisníkem na dramatařák...

Napadá Vás, co si můžou právě po činu povídat?

Vítězné myšlenky z minulého čísla: O čem si povídají sněhuláci na obrázcích Anety Hejzlarové a Dominiky Dítětové v letošní, v prosinci zatím teplé zimě?

Hurá, sněží!

Hurá, sněží!

Jen, aby nám úsměv vydržel až do jara...

Však on nám úsměv brzy roztaje...

Vítěze s iniciálami JK čeká v redakci odměna! Blahopřejeme!

Obrázky nakreslili žáci paní učitelky Sárky Semerákové: Eva Šrytrová, Aneta Kutíková, Tereza Flégelová, Ondra Čech, Šárka Němcová, Adam Havrda, Klára Dernerová, Barbora Dohnalová, Klára Melounová a Barbora Žárská

Fotografie zapůjčili: V. Kovář, N. Gregarová, H. Hrušková, archiv ZUŠ a Jé

Do šatny

Ředitelův syn

Ředitelův syn, to je jeden z nejhorších kluků ze třídy. Jmenuje se Petr Hrubý, a taky hrubý je. Na každého si dovoluje, každého mlátí a povyšuje se. Ale když přijde do třídy jeho táta, tak hned všechno svádí na někoho jiného. Většinou na toho, kdo ho zrovna rozzlobí. Ale on ho ten dotyčný nerozzlobí. To on si všechno Petr vymyslí a jeho tatínek mu to všechno věří. Jednoho dne si zase Petr začal. Provokoval Honzu Páleného. Ale Honza už se neudržel a začal se s Petrem prát. Tohle už fakt bylo tvrdé. Petr si totiž myslel, že se Honza bude bát, ale mýlil se. Nakonec Honza skončil s odřenou rukou a Petr s krvavým nosem. Vyběhl na chodbu přímo do ředitelny. Když ředitel Hrubý přišel, zeptal se Honzy, co se stalo. „Pane řediteli! To nemyslíte vážně?! Váš syn mě provokoval a já už jsem se neudržel v klidu, a tak došlo k rvačce!“ hájil se Honza. Celá třída přikyvovala. „Ale on lže! Začal si on!“ zařval Petr. Ředitel řekl, že za týden chlapce rozsoudí. O týden později ředitel udělil Honzovi ředitelskou důtku. Vsadím se, že Petr doma žádný výprask nedostal. A samozřejmě Petr provokoval dál. Rozhodla jsem se, že uspořádám tajnou poradou. Všichni přišli, jen Petra jsem nepozvala. Rozhodli jsme se, že řekneme řediteli, aby přišel o velké přestávce do třídy, a že vše uvidí. Ředitel na náš návrh přistoupil. Když o přestávce Petr provokoval, najednou přišel ředitel do třídy a Petra viděl při činu. Pochopil nás všechny, Honzovi se omluvil a zrušil mu ředitelskou důtku. A Petr? Ten nakonec doma dostal takový výprask, že už mu do smíchu opravdu nebylo. RoKr

Úkol do hudební nauky

Vymysli v těchto taktech rytmická cvičení: 4/4 takt, 3 /4 takt a 2/4 takt.

Nejzajímavější příklady uvedeme v příštím čísle ZUŠkovin a na vás čeká v hudební nauce jednička... už na druhé pololetí! To stojí za to! MaKo

„Mami, víš kolik pasty je v zubní pastě?“

„Nevím.“

„Od gauče až k televizi!“

Visí netopýři v jeskyni, všichni hlavou dolů, jen jeden na jednom výčnělku je hlavou nahoru.

Malý netopýřek se ptá:

„Tati, proč je ten netopýř hlavou nahoru?“

„To je jasné, omdlel.“

„Pepíčku, už jsi dost velký. Musíš se naučit jíst příborem!“

„A do které ruky potom dám řízek?“

„Tatínku, chci, aby slůňátka běžela.“ žadoní děvčátko.

„Už to nejde, slůňátka jsou moc unavená.“

„Aspoň chvílinku.“

Plukovník se vykloní z auta: „Roto, na můj povel, masky nasadit a poklusem klus!“

„Jardo, máte lžici na boty?“

„Nemáme, my boty nejíme!“

Honzík sedí u zaječí paštiky a nepřetržitě se na ni dívá. Maminka:

„Pročpak se pořád díváš na tu paštiku a nejíš?“

„Píší tady zaječí a ona nejede a nejede!“

Jdou dvě sušenky přes přechod, jednu přejede auto, druhá se otočí a volá:

„Zvedni se a nedrob!“

V ZOO upozorňuje babička vnoučka:

„Honzíčku, nechod' tak blízko k tomu lednímu medvědovi, ať nenastydneš!“

Co to je? Je to barevné a není to vidět?

Zakopané pastelky.

Tatínek se ptá syna: „Víš, Karlíku, proč odlétají čápi na zimu do Afriky?“

„To je přece jasný, přece černoši chtějí mít také děti!“

Kteří živočichové jsou nejpoctivější? Přece ryby:

Neberou a neberou a neberou...

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

6. číslo vychází 4. února 2013 jako přání úspěšného nadcházejícího poločasu!

redakční rada: Petr (Petr Hrudka), TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),

Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),

čabMa (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)

dopisovatelé: Mar – fusch (Marek Bischof), Luky Pelc (Lukáš Pelc)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)